

Πρωτ. Γεώργιος Θεοδωρόπουλος: Στην ταπείνωση σκύβει ο Θεός

/ [Ενορίες](#)

Στην 3η ακολουθία της Δ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 5 Απριλίου μίλησε προς τους πιστούς, ο Πρωτοπρεσβύτερος **Γεώργιος Θεοδωρόπουλος**, από την Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς.

Η ομιλία του π. Γεωργίου εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων **«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ 2019»**.

Ένα ταξίδι με αρχή και προορισμό, είναι η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, είπε ξεκινώντας τον λόγο του ο π. Γεώργιος.

Και ο προορισμός του, είναι αυτό που είναι και ο σκοπός του ανθρώπου. Να αξιωθεί να ζήσει την Ανάσταση του Χριστού. Όχι μόνο ημερολογιακά, αλλά στη ζωή του

ολόκληρη.

Να μπορέσει ο άνθρωπος να συνδεθεί με τον Θεό και να γευθεί μέσα του, την παρουσία του Θεού.

Η Παναγία μας, συνέχισε, είναι ο κατεξοχήν άνθρωπος, ο οποίος ολοκλήρωσε τον σκοπό της δημιουργίας του από τον Θεό.

«Δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο από αγάπη, για να μπορεί ο άνθρωπος όλα αυτά που του έχει δώσει ο Θεός ως χαρίσματα με το άγιο βάπτισμα, να τα ενεργοποιήσει και να τα κάνει δυνατότητα σχέσης.

Γιατί αυτό σημαίνει παράδεισος. Δεν ήταν απλώς ένας τόπος, αλλά κυρίως ένας τρόπος υπάρξεως. Το να μπορεί ο άνθρωπος να ζει αρμονικά με τον Θεό, με τον εαυτό του και με τον πλησίον».

Με την αμαρτία, διασπάται αυτή η αρμονική σχέση με τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος προσπαθεί να απομακρύνει τον εαυτό του από την πηγή της ζωής, τότε ως αποτέλεσμα κι όχι ως τιμωρία, έρχεται ο πνευματικός και σωματικός θάνατος.

Κι ένα ακόμη αποτέλεσμα της αμαρτίας, είναι η διάσπαση της ενότητας του ανθρώπου, με τον συνάνθρωπο και την φύση.

Τι κάνει λοιπόν η Παναγία μας που την δοξάζουμε και της απευθύνουμε τα «χαίρε», αναρωτήθηκε ο π. Γεώργιος.

Μας μαθαίνει την δυνατότητα της αληθινής υποταγής και υπακοής στο θέλημα του Θεού της αγάπης.

Κατέβασε τον Θεό στη γη. Μας δείχνει ότι ο Θεός βρίσκεται στην ταπείνωση, που είναι πάντοτε συνδεδεμένη με την αληθινή αγάπη.

Στην ταπείνωση σκύβει ο Θεός. Μπορούμε κι εμείς να γεννάμε τον Θεό μυστικώς, εν Αγίω Πνεύματι στη ζωή μας, όταν υπάρχει η αληθινή πορεία μας που οδηγεί στην ταπείνωση.

Και κλείνοντας υπογράμισε:

«Γίναμε η χαρά του άλλου;. Είναι ο άλλος η χαρά μας; Ή κρυβόμαστε μέσα στο εγώ μας και γίνεται το εγώ μας, η αυτοπροβολή μας.

Και γίνεται και η Εκκλησία ένα καμουφλάζ, ότι τουλάχιστον κάτι κάνουμε καλύτερα από τους άλλους ανθρώπους.

Η αληθινή χαρά περνάει μέσα από τον σταυρό. Θα πρέπει να πεθάνουμε για να ζήσουμε, να κόψουμε το ίδιο θέλημα.

Όταν καταλάβουμε ότι ο θησαυρός μας ξεκινάει από εδώ και είναι ο Χριστός κι όχι ο χρυσός και τα πρόσκαιρα, τότε μπορούμε να ελευθερωθούμε».

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

